

2. I den konkrete sag er der tale om fem erklæringer afgivet i forbindelse med EU's forordning om beskyttelse mod virkningerne af den ekstraterritoriale anvendelse af den amerikanske sanktionslovgivning.

Da der er tale om en forordning, opfylder retsakten betingelsen om den bestemte juridiske form.

Den anden betingelse er derimod ikke opfyldt, idet der er tale om »afgørelser, der vedrører . . . de internationale forbindelser«.

Dette indebærer, at de berørte fem erklæringer, som netop vedrører internationale forbindelser, falder uden for anvendelsesområdet for adfærdskodeksen.

Det er derfor ikke i strid med adfærdskodeksen, at der vedtages sådanne erklæringer, som ikke bliver offentliggjort.

Opmærksomheden henledes i øvrigt på, at de fem erklæringer er oversendt til Folketingets Europaudvalgs fortrolige underretning den 15. november 1996.

På denne baggrund kan det synspunkt, der udtrykkes i spørgsmålet, ikke bekræftes.

Spm. nr. S 580

Til justitsministeren (20/11 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren oplyse, hvorfor det tog så lang tid, før den danske regering afgav den tredje periodiske rapport til FN i henhold til FN-konventionen om borgerlige og politiske rettigheder?«

Begrundelse

Udenrigsministeren oplyser i Folketingets spørgetid den 20. november 1996, at forsinkelsen skyldtes ». . . det meget store grundige arbejde, der har ligget i udarbejdelsen af rapporten«.

Dette må siges at være en overordentlig spinkel forklaring, idet rapporten jo var forsinket i årevis. Hvis forklaringen var rigtig, må det konstateres, at Justitsministeriets evne til sagsbehandling ligger under det kritiske niveau. Det er således, at Udenrigsministeriet f.eks. i juli 1993 rykkede Justitsministeriet og gjorde opmærksom på, at FN's generalsekretær på daværende tidspunkt havde rykket for rapporten ikke min-

dre end seks gange. Udenrigsministeriet gjorde dengang opmærksom på, at det var afgørende nødvendigt, at rapporten blev afgivet inden udgangen af oktober 1993. I marts 1994 rykkede Udenrigsministeriet igen Justitsministeriet og gjorde opmærksom på, at hovedansvaret for udarbejdelsen af rapporterne påhvilede Justitsministeriet, og at man løbende havde anmodet Justitsministeriet om bidrag til rapporterne, men trods gentagne løfter om at rapporterne nu ville blive udarbejdet, var dette endnu ikke sket.

Udenrigsministeren gjorde ved den lejlighed opmærksom på, at Danmark var nødt til at fremstå som absolut troværdig og hurtigst muligt sørge for at få orden i eget hus. Justitsministeriet har således fået rykkerskrivelser i et sprog, der efter ministeriel skala er meget stærkt. Alligevel har man snorksovet. Det kræver en forklaring.

Svar (28/11 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det fremgår af artikel 40, stk. 1, i FN's internationale konvention af 16. december 1966 om borgerlige og politiske rettigheder med tilhørende valgfri protokol, at de i konventionen deltagende stater forpligter sig til at afgive beretninger om de foranstaltninger, de har truffet til gennemførelse af de i konventionen anerkendte rettigheder, og om de fremskridt, der er gjort med hensyn til disse rettigheders udnyttelse, inden et år fra konventionens ikrafttræden for de pågældende deltagerstater, og derefter når som helst komiteen fremsætter anmodning derom.

Den danske regerings første rapport blev afleveret den 21. marts 1977, med tillæg dateret den 22. december 1977 og den 16. november 1979.

Den anden periodiske rapport blev afleveret den 15. juli 1986.

Ved en note af 24. november 1989 anmodede FN's generalsekretær den danske regering om senest den 1. november 1990 at fremsende Danmarks 3. rapport i henhold til konventionens artikel 40.

Imidlertid blev Danmarks tredje rapport først afleveret den 7. april 1995.

Det er Justitsministeriet, der har ansvaret for den meget beklagelige forsinkelse med afleveringen af den tredje rapport. Justitsministeriet har også givet udtryk for en sådan beklagelse